

OPENBARING HOOFDSTUK 3

GEMEENTEN ZIJN HET LICHT VAN DE WERELD - vervolgd

DEEL 5. Openbaring 3:1-6. DE BRIEF AAN DE GEMEENTE VAN SARDIS.

(1) De stad Sardis

3:1a En schrijf aan de engel van de gemeente in Sardis:

De stad Sardis. Sardis werd voor 1000 v.C. gesticht. Het was de hoofdstad van het oude koninkrijk van Lydia, waarvan de laatste koning Croesus was. Daarna kwam het onder Perzisch, Seleucidisch en Romeinse overheersing. Het was een onneembaar stad, gebouwd op een bijna onneembare rotsheuvel (acropolis). Er was maar één toegang aan het zuiden en die kon gemakkelijk versterkt worden. Toch werd de stad tweemaal ingenomen in 549 v.C. en in 218 v.C. omdat de burgers niet waakzaam waren! De inwoners waren hoogmoedig, arrogant, met teveel zelfvertrouwen. In 17 n.C. werd de stad bijna helemaal verwoest door een aardbeving. De nieuwe stad verrees dichtbij de acropolis, maar toen het boek Openbaring geschreven werd was de stad op z'n retour en stierf een langzame dood.

De gemeente van Sardis. We weten niets over de gemeente, behalve deze brief en dat Melito bisschop van Sardis was in de tweede helft van de tweede eeuw n.C. De gemeente werd niet door de Joden (2:9; 3:9) of de heidenen (2:13) of door ketterij en valse leraren bedreigd (2:14,20). Deze gemeente stierf door een gebrek aan innerlijke geestelijk leven. Het had de schijn van leven en was een gemeente in naam alleen.

(2) De zelfaanduiding van Christus

3:1b Dit zegt Hij Die de zeven Geesten van God heeft (voortdurend vasthoudt) en de zeven sterren:

Omdat deze gemeente in een geestelijke slaap wegzonk, introduceert Christus Zichzelf als Hij Die altijd de zeven Geesten van God (1:4) en de zeven sterren (1:20) heeft. Christus bezit de absolute volheid van de Geest en is tegenwoordig en actief te midden van alle gemeenten in de wereld. De Geest is de Vertegenwoordiger van Christus in christenen (Jh 14:18-18) en in de Gemeente op de aarde (Ef 2:22). De Heilige Geest is en doet alles wat Christus zou zijn en doen als Hij nog in zijn menselijke natuur op de aarde was. Hij spreekt de woorden van Christus en past de voltooide verlossingswerk van Christus toe in christenen en in de Gemeente (Jn 14:26; Jn 15:26; Jn 16:13-15).

De zeven kandelaren (gemeenten) en zeven sterren (de leiders van de gemeenten) kunnen alleen schijnen en schitteren door de Heilige Geest, d.w.z., door het dragen van de vrucht van de Geest (Gal 5:16-26) en door de verscheidenheid van genadegaven van de Geest (1 Kor 12:4-6), in kort, door een Geest vervuld leven (Ef 5:18). Dit nieuwe leven wordt alleen in Christus gevonden, omdat alleen Hij de Geest zond om Zijn heilswerk in christenen wereldwijd toe te passen. Alleen wanneer deze gemeente zich bekeert en wendt tot Christus, zal Christus deze gemeente doen herleven door het werk van de Heilige Geest en de prediking van het Woord door geestvervulde leiders van de gemeente! Kandelaren kunnen alleen schijnen door het genadige werk van de Geest. En mensen kunnen zich alleen bekeren na de prediking van het Woord! Dit is het enige antwoord voor gemeenten vandaag die worstelen met geestelijk sloomheid en geestelijke achteruitgang! De enige wat de gemeente moet doen is zich bekeren en Christus zal de dode situatie veranderen in nieuw leven!

(3) De veroordeling van Christus.

3:1c Ik ken altijd uw werken, en weet dat u de naam (reputatie) hebt dat u leeft, maar u bent dood. Christus veroordeelt de gemeente dat zij de reputatie heeft te leven, maar toch dood is. Sardis had een goede naam in de wereld, maar verdiende deze reputatie niet. De aanbeveling van de wereld is niet noodwendig dezelfde als de aanbeveling van Christus! De uiterlijke voorkomst mag wel indruk maken op buitenstaanders maar niet op de Heer. De Heer kijkt naar het hart en ziet de werkelijkheid. In de gemeenten van Pergamum en Thyatira waren een kleine minderheid in de gemeenten in de verleidingen van de wereld gevallen, maar in Sardis heeft een grote meerderheid hun kleren bezoedeld (3:4). De gemeente van Sardis was nog wel een kandelaar en haar roeping was nog steeds om een licht in de donkere wereld te zijn, maar de Joden en de heidenen die daar woonden leken niet veel van dit licht te hebben gezien en lieten dus deze gemeenten met rust. Sardis was een vredig gemeente, maar haar vrede was de vrede van een begraafplaats!

3:2b want ik heb uw werken niet vol bevonden voor God (ze schieten steeds tekort). Christus vond de werken van de leider en de gemeente niet voldoende. Er schortte te veel! De gemeente had daden, maar die daden kwamen tekort in Gods ogen. De daden van christenen zijn altijd *geestelijk onvolmaakt*, maar in Sardis schoten hun daden *geestelijk tekort*. De beoordeling van mensen (hetzij niet-christenen of christenen) doen er niet toe, maar wel de beoordeling van Christus! Mensen letten op de uiterlijkheden, maar Christus let op het hart (2:23; 1 Sam 16:7; Jes 11:3-4; Jh 7:24; Jh 8:15; 2 Kor 10:7). De gemeente had uiterlijk gezien christelijke activiteiten, vormen, ceremoniën, religieuze gewoonten, tradities en diensten, maar de geestelijke waarheid en essentiële werkelijkheid ontbraken! Werkelijke kennis en geloof, werkelijke hoop en liefde, werkelijke oprechtheid en kracht was er niet. Christus let niet op uiterlijke activiteiten en vormen, maar op innerlijke wedergeboorte, groei en blijvende vrucht in christenen. Hij let niet op kwantiteit en statistiek, maar wel op kwaliteit en echt leven!

(4) De bevelen van Christus.

3:2a (Letterlijk) Je moet voortdurend waakzame mensen zijn en je moet het overige dat dreigt te sterven, versterken. Christus beveelt de gemeente om wakker te worden vanuit hun zelfgenoegzaamheid en alert (waakzaam) te worden. De gemeente beseft niet haar toestand, omdat niemand daaraan aandacht gaf. Zij beschouwde zichzelf waarschijnlijk als een goede gemeente. Ze was te zelfverzekerd. Deze gemeente moest op de hoogte gesteld worden van haar toestand en ontwaken. Ze had een geestelijke ontwakning nodig!

Christus beveelt de gemeente om te versterken (herstellen, ondersteunen) wat overblijft en op de punt staat te sterven! Nog niet alles was verlept, maar moest wel meteen versterkt worden. De christenen die overbleven hadden de volheid van de Geest van Christus nodig. De instellingen, activiteiten en vormen van de gemeente had de scheppende vernieuwing van de Geest nodig om als gemeente overeind te kunnen blijven staan! De Geest moest nieuw leven inblazen in de gemeente!

3:3 Bedenk voortdurend dan hoe u het hebt ontvangen en gehoord, en houd het voortdurend vast en bekeer u eens en voor altijd. Christus beveelt de gemeente om voortdurend na te denken over wat zij eens gehoord hadden en ontvangen hadden en nu nog bezitten. Hij beveelt de gemeente zich te bekeren (haar denken te veranderen en haar gedrag te hervormen) en Gods Woord te gehoorzamen. Evenals de gemeente van Efeze, moest de gemeente van Sardis het verleden in herinnering brengen: de oprechtheid en ijver waarmee de gemeente de boodschap had aangenomen. De gemeenteleden moesten terugkeren naar gehoorzaamheid aan de boodschap zoals die door de apostelen werd verkondigd en niet zoals het door de moderne leraren en leiders werd uitgelegd. Ze moeten geen nieuw boodschap ontwerpen (Gal 1:6-9) of nieuw plannen maken, maar gewoon terugkeren naar wat zij in het verleden bezaten.

Als u dan niet waakzaam bent, zal Ik beslist bij u komen als een dief en u zult beslist niet weten op welk uur Ik bij u zal komen. Christus waarschuwt de gemeente dat als zij niet ontwaakt, Hij plotseling en onverwachts als een dief in de nacht zal komen om de gemeente te straffen. Zoals de stad tweemaal plotseling en onverwachts ingenomen werd, zo zal Christus plotseling en onverwachts komen. Zij zullen niet weten wanneer Christus komt. Zij kunnen dat ook niet weten (zie Mt 25:43; 1 Tes 5:2)! Zie de verschillende manieren waarop Christus “komt” in hoofdstuk 2.

(5) De aanbeveling van Christus.

3:4 Maar u hebt ook in Sardis enkele personen (letterlijk: namen) die hun kleren niet bevlekt hebben. Christenen zijn geen nummers, maar individuen met specifieke namen in de ogen van Christus. Zij worden als een individu en bij hun naam gekend en zal als een individu geoordeeld worden.

Een inscriptie in Klein Azië zegt dat vuile kleren een mens diskwalificeert deel te nemen aan de aanbidding omdat het zijn “god” onteert. Christus is blij met het aantal die hun kleren niet hebben bezoedeld door onheilig leven! Zij hoeven de waarschuwingen en dreigementen van Christus in deze brieven dan ook niet te vrezen.

en zij zullen beslist met Mij wandelen in witte kleren, omdat zij het waard zijn. Dat zij iets waard zijn betekent niet dat zij iets verdienen. In zichzelf en in wat zij verworven hebben zijn zij nooit waardig, m.b.t. het feit dat zij gereageerd hebben op het volbrachte verlossingswerk van Christus. Het bewijst alleen dat Christus hun hoogste doel was. Ter wille van Hem hadden zij alles opgegeven. Uit genade zijn zij rechtvaardig *verklaard* en worden zij als rechtvaardig *beschouwd en behandeld*. Daarom zijn zij waardig om met Christus te wandelen (om te gaan) in witgewassen kleren. Witgewassen kleren vertegenwoordigen heiligheid, reinheid, volmaaktheid en feestelijkheid (Jes 61:10; Op 19:8).

(6) De belofte van Christus.

3:5 Wie aanhoudend overwint, zal bekleed worden met witte kleren. De christen die *aanhoudend* overwint is hij die zich bekeert en weer de dingen gaat doen die hij voorheen deed. Hij blijft trouw tot het eind, verloochend nooit de Naam van Christus, houdt vast wat door Christus aan hem toevertrouwd is wanneer en waar hij ook al leeft.

Deze christenen worden beschouwd en behandeld als mensen die in witte kleren met Christus wandelen, die hun heiligheid, reinheid, volmaaktheid, feestelijkheid en hemelse heerlijkheid vertegenwoordigt.

En Ik zal zijn naam beslist niet uitwissen uit het boek des levens, maar Ik zal zijn naam beslist belijden voor Mijn Vader en voor Zijn engelen. Christus belooft dat de naam van deze christen nooit uit het boek van het leven uitgewist zal worden (Ex 32:32-33; Dan 12:1; Fil 4:3; Op 13:8; Op 20:15; Op 22:19)! Wanneer mensen sterven worden hun namen op de aarde uitgewist. Wanneer zij sterven worden zij gauw vergeten! Maar de namen van christenen, de overwinnaars, worden nooit uit het boek van het leven in de hemel uitgewist! Wanneer zij sterven worden zij nooit vergeten! Christus Zelf zal hen voor God de Vader en de engelen belijden dat zij aan Hem behoren (Mt 10:32-33).

(7) De aansporing van Christus.

3:6 Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tegen de gemeenten zegt. Letterlijk: “Hij die oren heeft (en alle mensen hebben oren) *moet* horen wat de Geest *aldoor* aan *de gemeenten* (meervoud) zegt. Let vooral op de woorden: “moet”, “aldoor” en “gemeenten”. Het woord “gemeenten” staat in het meervoud. Elk van de zeven brieven moet aan alle gemeenten in de wereld en in de geschiedenis voorgelezen worden en moet telkens weer gelezen worden (1:3),

omdat de Geest door deze brieven *telkens weer* tot de gemeenten spreekt! Ook deze brief is bedoeld gelezen te worden in alle gemeenten in de wereld en door de hele nieuwtestamentische periode heen.

Hoewel het *Christus* is Die spreekt, zegt Hij dat het *de Geest* is Die spreekt! Dus de Heer Jezus Christus Zelf is de Geest (zie 2 Kor 3:17). Christus sprak gedurende de oudtestamentische periode door Zijn Geest tot de profeten (1 Pet 1:9-12; Heb 1:1-2). Christus gaat gedurende de nieuwtestamentische tijd door met spreken door Zijn Geest tot de apostelen en door de apostelen tot de mensen (2:7; Jh 14:26; Jh 6:13-14). Daarom is de hele Bijbel, bestaande uit het Oude Testament en het Nieuwe Testament “het Woord van Christus” en “geïnspireerd door de Heilige Geest” (Ef 6:17; 2 Tim 3:16-17; 2 Pet 1:19-21).

(8) Een mogelijke toepassing¹.

De gemeente van Sardis is een voorbeeld van een slapende gemeente, een gemeente die door het gesecculariseerde leven in beslag genomen word (een leven die niet uit God, met God en tot God geleefd word). Dit is het probleem van een dode gemeente.

De gemeente van Sardis vertegenwoordigt alle gemeenten in de wereld en in de geschiedenis die een keuze moet maken te midden van de moderne secularisatie van alle anderen buitengewoon te leven.

Sardis was een provinciaal stadje met zijn eigen textiel industrie, die materialen spon en verfde. Er was een beetje industrie en een beetje handel. Maar er was niet veel aan elkaar te vertellen, geen schokkende gebeurtenissen in de wereld, geen geestelijke of politieke vervolging, geen boycot van christenen. Er was niets dat de eentonigheid van elke dag doorbrak. Elke dag was als de dag ervoor. Daarom praten de christenen over hun werk en hun kleren omdat er niets anders was om over te praten! Zij beseften niet dat zij en de gemeente als bezoedelde en versleten kleren in de ogen van Christus geworden waren. Daarom praat Christus ook over kleren. Hoewel zij in een stad met textielindustrie leefden, waren zij *naakt* als Adam en Eva of waren hun kleding *bezoedeld* (3:4-5). Zij droegen niet de gerechtigheid en heiligheid van Christus als een kleed (zie Mt 22:11; Rom 13:14; 1 Kor 1:30).

Gemeenten als Sardis zijn slapende gemeenten. Geestelijk hebben zij de reputatie dat zij “leven”, maar in de ogen van Christus zijn zij “dood” (3:1)! Dergelijke christenen houden zich bezig met de erediensten, prediking en sociale activiteiten, maar geen van hun werken wordt in Gods ogen als volkomen beschouwd (3:2). Het is niet gemakkelijk te zeggen wat er precies ontbreekt, maar deze christenen schijnen, schitteren of gloeien niet. Ze worden niet gemotiveerd door heilig enthousiasme en ijver. Ze zijn niet van harte overgegeven en toegewijd. Ze hebben niet de eerste liefde. Omdat zij de Heilige Geest hebben, is er geen rede om middelmatig te zijn en te verzinken in stoffige zinloosheid. Zij hebben de vensters en deuren van hun leven voor het leven van God gesloten. Er was geen zuurstof meer, geen plaats voor de wind van Gods Geest om te waaien en hun duffe (saaie, benauwde) levensstijl te beëindigen!

Christus berispt zulke gemeenten. Hun leven is monotoon en oppervlakkig. Ze houden zich bezig met schijnbaar onschuldige praktijken maar er is geen dynamische beweging. Ze staan ‘s morgens op, ontbijten, gaan naar hun werk en ontspannen ‘s avonds. Het gevaar van moderne secularisatie is dat bidden tot God niet meer nodig is. Er zijn geen onverwachte zegeningen of wonderen meer. Er is niets om God voor te danken. In het gewone leven van werken, eten, ontspannen (met krant en TV) is het niet nodig geestelijke strijd te voeren. Maar het christelijke leven dat in de Bijbel beschreven wordt is zinvol. Het heeft een visie om een droom of een doel te verwezenlijken. Het heeft perspectief hoe dit te verwezenlijken. En het pakt deze droom of doel aan met haast, enthousiasme, ijver en uitmuntendheid.

Christus openbaart Zichzelf als degene met zeven Geesten (1:4) en zeven sterren (1:20). Wat gemeenten als Sardis nodig hebben is om de vensters en deuren van hun leven open te gooien zodat de volheid van de Geest van Christus het bedompte en verstikkende lucht weg kan waaien en de saaiheid en zinloosheid kan verdrijven. Zij moeten toelaten dat de Heilige Geest de sloomheid en betekenisloosheid van de gemeente verandert tot een gemeente die het vuur overal verspreidt. Christus heeft dergelijke gemeenten nog niet opgegeven! Er is nog steeds hoop voor zulke gemeenten!

Christus beveelt de christenen in zulke gemeenten om uit hun geestelijke slaap te ontwaken, zichzelf weer aan Christus toe te wijden en de Heilige Geest toe te laten wat zij nog over hebben te versterken. Anders zullen ze beslist sterven.

Christus waarschuwt de christenen in zulke gemeenten om wat zij gehoord en ontvangen hebben te gehoorzamen. Zij moeten zich bekeren (anders gaan denken) over de boodschap in de Bijbel. Zij moeten zich bekeren van hun geestelijke en morele sloomheid, omdat het gevaar altijd dreigt “naakt” bevonden te worden (2 Kor 5:3; Mt 22:11-12). Al staat hun namen in het ledenregister van de gemeente, betekent het nog niet dat hun namen ook staan in het boek van het leven in de hemel (3:5)! Zij moeten zichzelf onderzoeken en vaststellen of zij wel echt “in Christus” zijn. (2 Kor 13:5)! Een worstelende christelijk leven is een veel groter gevaar dan een aanval door een valse profetie of vervolging! Als zij zich niet bekeren zal Christus plotseling en onverwachts hun leven binnenvallen en hen oordelen (3:3)!

Christus belooft aan de gemeentelieden die zich bekeren en overwinnen dat zij in witte kleren gekleed zullen worden en met Christus zullen wandelen in witte kleren. “De witte kleren” zijn een symbool van de gerechtigheid en heiligheid

¹ zie J.H. Bavinck. En voort wentelen de eeuwen.

van Christus die uit genade aan hen is toegerekend (Rom 13:14). En Christus belooft dat hun namen nooit uit het boek van het leven uitgewist zou worden. Dit betekent niet dat de namen van sommige mensen die zichzelf "christenen" noemen uit het boek van het leven uitgewist zal worden, maar eerder dat het bij het laatste oordeel zal blijken dat hun namen nooit in het boek van het leven heeft gestaan!

DEEL 6. Openbaring 3:7-13. DE BRIEF AAN DE GEMEENTE VAN FILADELFIA.

Let wel dat alle zeven onderdelen van de brief: (1) tot (7) aanwezig zijn, maar dat de beloften (verzen 9, 10b en 12) verspreid opgetekend staan.

(1) De stad Filadelfia.

3:7a En schrijf aan de engel van de gemeente in Filadelfia:

De stad Filadelfia. Filadelfia was gelegen in Lydia in een vallei aan de voet van de Tmolus bergreeks en aan een belangrijke doorweg. Het ontving zijn naam van Atallus II (159-138 v.C.) wies loyaliteit aan zijn broer Eumenes hem de titel "broeder-liefhebber" won. Het werd gesticht om de Griekse taal en cultuur in Lydia en Frygië te verspreiden. Dus, vanaf het begin was deze stad een missionaire stad en heel voorspoedig in zijn missie. Het was echter niet een groot stad, omdat er aardbevingen voorkwamen. Er was ook een Joodse gemeenschap in de stad. In de 14de eeuw werd de stad door de Turken veroverd en heet vandaag Ala-Sheher.

(2) De zelfaanduiding van Christus.

3:7b Dit zegt de Heilige, de Waarachtige. Christus introduceert Zichzelf als de Heilige en Waarachtige, die beiden goddelijke eigenschappen zijn: eigenschappen van de Soevereine of Almachtige God (6:10)(19:11; 1 Jh 5:20). Christus is heilig en het woord betekent: "volkomen volmaakt in karakter", "volledig *gescheiden* van wat verkeerd, slecht en hatelijk is en volledig *toegewijd* aan wat recht, goed en liefde is". Christus handelt in overeenstemming met Zijn karakter en vernietigt alles wat onheilig en onwaar is. Christus is waarachtig. Hij is en doet altijd wat Hij zegt (zie Num 23:19; Jh 14:6) en daarom kunnen mensen Hem altijd vertrouwen en altijd op Hem steunen. Zijn aard is helemaal de tegenovergestelde van de ongelovige Joden. Deze Joden maakten aanspraak op wat zij echt niet waren (2:9; 3:9), terwijl Jezus aanspraak maakte op wat Hij echt is! Christus ontmaskert de aanspraak van de Joden dat zij "een synagoge (een vergaderplaats) van God" waren als vals, een leugen (zie Jh 8:44). Hij ontmaskert alle leugens en pretenties. Alleen mensen die Zijn onderricht bewaren zullen vrijgemaakt worden (Jh 8:31-32,36).

Die de sleutel van David voortdurend heeft, Die telkens weer opent en niemand kan sluiten, en Hij sluit telkens weer en niemand kan openen: Christus openbaart Zichzelf als de Soverein God, Die macht heeft en uitoefent bij de uitvoering van Zijn besluiten over allen en alles. Deze soevereiniteit of almacht wordt gesymboliseerd door het sluiten en openen van deuren. Christus is de Absolute Uitvoerder (Middelaar) van Gods eeuwige raadsbesluiten (zie Job 12:14). Dit is nog een karaktertrek die de gemeente helpt op Hem te vertrouwen.

"De sleutel van David" is een symbool van de hoogste macht en gezag in het Koninkrijk van God (Jes 22:22). Het is het symbool van het gezag en verheven positie van de Messias-Koning (Die "David" genoemd wordt in het Oude Testament)(Jes 55:3-5; Ezech 37:24-28; Mt 21:5,9; Mt 22:41-45). "Sleutels" worden gebruikt om het Koninkrijk van God te openen en te sluiten (Mt 16:19; Mt 28:18). Jezus Christus heeft de sleutels van de dood en de toestand van de dood (1:18). Hij alleen heeft de macht en het gezag om de verzegelde boekrol (i.e. Gods eeuwige plan) te openen, d.w.z. de inhoud daarvan te openbaren en in werking te stellen (uit te voeren) (5:5)! Hij openbaart de heerlijkheid van God aan de hele schepping. Hij heerst over de geschiedenis van elk volk op de aarde, Hij schenkt eeuwig leven aan mensen en Hij begeleid het Koninkrijk van God naar zijn finale voltooiing in de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.

Alleen Jezus Christus sluit en opent deuren op soevereine wijze. Hij opent deuren om het evangelie te verkondigen en Hij opent harten om het evangelie aan te nemen. God had voor de heidenen de deur voor het geloof geopend (Hd 14:27). Een grote en krachtige deur werd voor Paulus in Korinte geopend (1 Kor 16:9). Ook in Troas werd een deur voor Paulus geopend (2 Kor 2:12). Hij vroeg aan christenen om te bidden dat God voor de verkondigers van de christelijke boodschap de deur zou openen (Kol 4:3). De Heer opende het hart van Lydia zij acht gaf op de verkondiging (Handelingen 16:14).

3:8a Ik ken altijd uw werken. Christus is alwetend. Hij kent de daden van de leiders en van de gemeenteleden (Heb 4:13). En Hij weet dat zij trouw bleven het Woord te gehoorzamen.

- Zie, Ik heb voor uw ogen een geopende deur gegeven en niemand kan die sluiten, - Door te zeggen: "Zie" vestigt Christus de aandacht op wat wanneer en hoe Hij iets doet. Christus heeft deze gemeente een geopende deur gegeven die geen mens of omstandigheid kan sluiten! Hij heeft de deur geopend en de deur blijft open! Hij heeft deze gemeente kansen gegeven en die kansen zijn er nog steeds! Er is geen mens, regering of omstandigheid die deze gelegenheid kan sluiten of kan verhinderen dat Christus deze gemeente zegent! De vijanden lopen steeds vast op het feit dat niemand de doelstellingen van Christus kan verijdelen (zie Jes 14:24,27)!

want (Ik weet dat) u hebt weinig kracht. Christus kent de toestand van zijn gemeente: dat zij klein in de ogen van mensen zijn of weinig kracht heeft (1 Kor 1:26-29).

(3) De aanbeveling van Christus (vers 8b,10a).

3:8b en toch hebt u Mijn Woord in acht genomen en Mijn Naam niet verloochend. Christus prijst de gemeente dat zij trouw aan Zijn Woord bleef en niet de naam van Christus verloochende tijdens de aanslagen door de Joden. Jezus noemt de Joden “een synagoge van de satan” (zie 2:9).

(3:9 Zie, Ik geef u enigen uit de synagoge van de satan, van hen die zeggen dat zij Joden zijn en het niet zijn, maar liegen. Zie, Ik zal maken dat zij komen en aan uw voeten aanbidden en erkennen dat Ik u liefheb.)
Zie de belofte van Christus beneden.

3:10a Omdat u het woord van Mijn volharding hebt bewaard. Letterlijk: “Jullie hebben het woord van mijn volharding bewaard”. Christus prijst niet de geduldige volharding van *de christenen*, maar het feit dat zij *Zijn Woord* hebben bewaard. Dit kan één van twee dingen betekenen:

De boodschap over de volharding van Jezus Christus. Zij hebben zich gehouden aan het evangelie dat spreekt over de verdraagzaamheid van Christus aan het kruis. Het betekent niet dat zij een bevel van Christus om de aanslagen van de vijand te verduren hebben gehoorzaamd, maar dat zij het evangelie (het Woord, het bevel, de boodschap) aangaande het geduldige lijden van Christus aan het kruis hebben vastgehouden vooral tegenover de Joden die de spot dreven en beschuldigden. De Joden in die tijd (maar ook vandaag) verwachtten “een heersende Messias”, niet “een lijdende Messias”! De boodschap dat Jezus Christus aan het kruis stierf is altijd een struikelblok voor de Joden en andere godsdiensten geweest (Lk 2:34; 1 Kor 1:23-24; Mt 21:42-44; 1 Pet 2:6-8). Zij blijven zeggen dat God nooit een menselijk offer vereist om verzoening voor zonden te maken! Maar God heeft gedurende de oudtestamentische periode wel dierenofferanden geëist om verzoening voor zonden te maken (Ex 12:23; Lev 1:3-5; Lev 4:35b), maar dat gehoorzamen de Joden vandaag niet! En God heeft ook over dit laatste menselijk offer geprofeteerd in Jesaja 53, maar ook deze profetie geloven de Joden toen (en vandaag) niet (Heb 9:11-14,22-28)! Niettemin, voor alle Joden die geloven dat Jezus de Christus (de Messias) is, is het evangelie een kracht van God tot zaligheid geworden (Rom 1:16)! Christus prijst de gemeente dat zij zijn Naam niet verloochend hebben, zelfs al doen heel veel mensen dat wel en proberen zij christenen van hun geloof weg te trekken.

De boodschap over volharden tot de wederkomst van Christus. Zij hebben naar de vermaning geluisterd om met geduldige volharding de wederkomst van Christus af te wachten. In het licht van Openbaring 1:9 kan het betekenen dat de christenen geduldig en met volharding wachten op de wederkomst van Christus zoals Johannes het ook deed (Mt 24:42-44; Mt 25:13).

(3:10b zal Ik ook beslist u bewaren voor.) Zie de belofte van Christus beneden.

(4) De veroordeling van Christus.

Geen.

(5) De bevelen van Christus (vers 11).

3:11 Zie, Ik kom spoedig (zonder verzuim). In Markus 9:39 betekent het woord in het oorspronkelijke Grieks “spoedig”, “na een korte tijd”. Maar hier betekent het woord “zonder verzuim”, “snel”, “onmiddellijk”. Christus waarschuwt de gemeente dat Hij zonder verzuim komt. Mensen kunnen dit tegenspreken door te zeggen dat Christus al 20 eeuwen niet gekomen is (2 Pet 3:4)! Maar in één betekenis komt Christus voor ieder mens op het moment dat hij of zij sterft! Ongeacht hoe oud iemand wordt, het leven blijft te kort en de dood komt te onverwachts! Deze uitspraak dient niet om mensen te bedreigen, maar juist om mensen die vervolgd en verdrukt worden te bemoedigen! En als het toch lang duurt voordat Hij komt, dan moeten zij beseffen dat er nog veel moet gebeuren voordat Christus komt. Bijvoorbeeld, er zijn nog miljoenen mensen in Azië, in het Midden Oosten, in Europa, in Afrika en in Amerika die nog nooit het evangelie aangaande Jezus Christus gehoord hebben (2 Pet 3:9).

Houd voortdurend vast wat u hebt, opdat niemand uw kroon (overwinningskrans) zal wegnemen. Christus beveelt (vermaant) de gemeente om voortdurend vast te houden aan wat zij hebben. Goddelijke bescherming en menselijke inspanning gaan altijd samen! Christenen hebben een persoonlijke verantwoordelijkheid vast te houden aan hun geloof, hun liefde en hun hoop; en om vast te houden aan het evangelie en de Bijbel die hen is toevertrouwd. Ze hebben een persoonlijke verantwoordelijkheid te volharden in hun gehoorzaamheid aan Christus. Alleen door de bescherming van God en hun eigen inspanning (gehoorzaamheid) zullen zij de overwinnaarskroon krijgen. Deze uitspraak betekent niet dat wedergeboren christenen in staat zijn hun verlossing te verliezen, omdat wedergeboren christenen zullen volharden (Jh 10:27-28; Rom 8:37-39; Fil 1:6). Het is een aansporing voor christenen om betrokken te raken in de geestelijke strijd en te blijven strijden tot het einde. De verzoeken (verleidingen) en verdrukkingen (vervolgingen) en hun strijd tegen deze verleidingen en verdrukkingen zullen niet verminderen totdat het einde is gekomen.

(6) De belofte van Christus (vers 9,10b,12).

3:9 Zie, Ik geef u enigen uit de synagoge van de satan, van hen die zeggen dat zij Joden zijn en het niet zijn, maar liegen. Zie, Ik zal maken dat zij komen en aan uw voeten aanbidden en erkennen dat Ik u liefheb.

De Joden noemden zichzelf “Gods volk”, “Gods geliefden” en “Gods uitverkorenen”, maar Christus zegt dat hun aanspraken leugens zijn! De Joden maken aanspraak dat zij “de synagoge (gemeente) van God” zijn, maar in werkelijkheid zijn zij “de synagoge van de satan”, de gemeente die satan bijeenbrengt om Christus tegen te staan (2:9; Jh 8:44; zie Lk 11:44)!

Zoals de gemeente in Smyrna, zou de gemeente te Filadelfia zegevieren over deze Joodse spotters en aanklagers (2:9-10). Christus gaat er voor zorgen dat hun bittere vijanden zich zullen bekeren en hun vrienden worden. Door een tweede maal te zeggen, “Zie”, legt Christus uit dat “een open deur” in hun geval betekent dat God de harten en gedrag van hun vijanden, de Joden, zal veranderen. Christus zou maken dat sommige (velen, maar niet allemaal) van deze Joden hun fout (leugens) zullen inzien, erkennen dat God inderdaad ook de heidenen liefheeft en redt en zullen geloven dat Gods plan is om beide Joden en heidenen te behouden (Rom 10:12-13; Gal 3:28-29; Ef 3:6; Kol 3:11)! Dus, deze voormalige vijanden zullen bedwongen worden door hun bekering tot Christus! De gemeente te Filadelfia zou zegevieren en hun vijanden van weleer zullen door hun lidmaatschap aan de gemeente van Christus in deze overwinning deelhebben (Spr 16:7; Rom 11:11,30-32)!

Christus openbaart dat zelfs de hardste harten van steen in harten van vlees veranderd kunnen worden (Ezech 36:26) en dat de meest gesloten harten weer geopend kunnen worden! Zo kan de gemeente zien hoe de absolute soevereiniteit van Christus tewerk gaat. “De knieën buigen voor” (HSV: aan uw voeten aanbidden) is een Semitische uitdrukking voor eerbetoon en voor het maken van een nederig verzoek, bijvoorbeeld, het verzoek om bij de gemeente aan te sluiten.

3:10b zal ik ook *beslist* u bewaren voor. Christus belooft dat Hij de christenen zal bewaren “van” (letterlijk: “in bewaard toestand brengen uit”) en niet “weg van” het uur van verzoeking (i.e. de grote verdrukking) en niet dat Hij hen zal “weghouden van het uur van verzoeking”. Er is een groot verschil tussen deze twee uitdrukkingen:

De onjuiste vertaling. “De christenen *weghouden van de grote verdrukking* (Grieks: *téréò apo*)”, zo dat zij nooit door de grote verdrukking heen zullen gaan! De nadruk ligt op *weghouden van iets*. De futuristen beweren dat “de opname van de gemeente” alle gelovigen van de aarde zal verwijderen zodat zij niet in de grote verdrukking komen. Maar de futuristen zijn fout! Als Christus zou beweerd hebben dat christenen niet in de grote verdrukking zouden komen, zou hij het Griekse woord “apo” en niet “ek” gebruikt hebben. Voorbeelden van de juiste vertaling. “Zichzelf onbesmet *bewaren weg van de wereld*” (Jk 1:27). “Paulus *te verlossen weg van de ongelovige (ongehoorzame) mensen*” (Rom 15:31).

De juiste vertaling. “De christenen *beschermd en bewaard uit de grote verdrukking brengen* (Grieks: *téréò ek*). Christenen gaan nu in dit leven door verdrukkingen heen (Dt 1:29-31; Jes 43:2; Rom 5:3-4; Jk 21:2-4) en zullen *beslist* door de grote verdrukking heengaan (3:10; Mt 24:21-30; 2 Tes 2:1-13; Op 11:7-10). Maar zij zullen *beschermd en bewaard* eruit komen! De nadruk ligt niet op *weghouden van iets, maar op *bewaren (beschermen) van iets*!* Voorbeeld van een juiste vertaling, “Dan weet de Heere *ook nu* de godvruchtigen *uit* (Grieks: *ek*) de verzoeking *te verlossen*, maar de onrechtvaardigen te bewaren tot de dag van het oordeel, om gestraft te worden” (2 Pet 2:9).

het uur van de verzoeking, die over heel de wereld komen zal, om hen die op de aarde wonen te verzoeken. “Het uur van de verzoeking” is een verwijzing naar *de grote verdrukking onder de laatste antichrist* dat over de hele aarde zal komen kort voor de wederkomst van Jezus Christus. “Het uur” drukt uit dat elk kleine detail over de laatste grote verdrukking voor de tijd al door God bepaald is: de aard, het begin, de duur en het einde van de grote verdrukking. Het uur van de verzoeking zal niet lang duren (zie 2:10; 11:7-11; Mt 24:21-22). Terwijl “het uur” van verzoeking van het standpunt van de satan een verzoeking (verleiding) is om mensen in zonde te doen vallen en Christus te verloochenen, is “het uur” van het standpunt van God een beproeving (toets) om wat er in de harten van mensen is aan het licht te brengen en christenen van al hun onzuiverheden te reinigen (zie 1 Pet 1:6-7). De bedoeling van de grote verdrukking is om de harten van alle christenen en niet-christenen die dan leven te toetsen om hen in overeenstemming met wat er in hun hart is te oordelen.

(3:11 *Zie, ik kom spoedig (zonder verzuim). Houd voortdurend vast wat u hebt, opdat niemand uw kroon (overwinningskrans) zal wegnemen.*) Zie de bevelen van Christus boven.

3:12 *Wie overwint, hem zal ik tot een zuil in de tempel van Mijn God maken, en hij zal daaruit niet meer weggaan.* Omdat de mensen die overwinnen standvastigheid, bestendigheid en trouw te midden van hun verdrukkingen tonen, zullen zij een permanente plaats en taak in Gods tegenwoordigheid ontvangen. “Een zuil” is een symbool voor standvastigheid en permanentheid in de functie van ondersteunen en leiden (Gal 2:9). De getrouwe en standvastige christenen krijgen van God een taak in het Koninkrijk en Gemeente toevertrouwd. De christenen die overwinnen krijgen een plaats in Gods aardse tempel (de Gemeente)(Ef 2:18-22) en zij verliezen nooit hun plaats of zinvolle taak. Zij krijgen wat David naar verlangde: te verblijven in Gods tegenwoordigheid en Zijn heerlijkheid aanschouwen (Ps 27:4)! Geen aardbeving zal hen uit de eeuwige stad (het Nieuwe Jeruzalem) (Heb 11:10) of uit de eeuwige tempel (21:22) verdrijven. “Hij zal daaruit niet meer weggaan” (3:12)!

En ik zal de Naam van Mijn God op hem schrijven en de naam van de stad van Mijn God, het nieuwe Jeruzalem, dat voortdurend neerdaalt uit de hemel, bij Mijn God vandaan, en Mijn nieuwe Naam. Een naam in de Bijbel drukt dikwijls de aard of karakter van een persoon uit. Door de namen die de overwinnaars gegeven worden

geeft Christus hen de zekerheid dat zij aan de God van de Bijbel, aan het Nieuwe Jeruzalem (het Lichaam van Christus, de wereldwijde Gemeente) en aan Jezus Christus (het Hoofd van het Lichaam, het Hoofd van de Gemeente) *behoren*. Zij verkrijgen de zekerheid dat zij voor eeuwig zullen delen in de zegeningen en voorrechten van alle drie. God de Vader of Christus de Zoon schaamt Zich nooit hen zich als de Zijne te belijden (erkennen) (Mt 10:32). Heel openlijk en op de meest glorieuze manier zal Hij bevestigen dat zij aan Hem behoren!

Het Nieuwe Jeruzalem is het symbool van de Gemeente (vergadering) van de rechtvaardigen in de tegenwoordigheid van God en Zijn engelen. “Het Nieuwe Jeruzalem dat *voortdurend* (onvoltooid tegenwoordige tijd) neerdaalt” (3:12 en 21:2) is tegelijk *de tegenwoordige ideale Gemeenschap* van wedergeboren gelovigen *vóór de wederkomst* van Christus en *de toekomstige volmaakte Gemeenschap* van wedergeboren gelovigen *ná de wederkomst* van Christus (Gal 4:26-27; Heb 11:10,16; Heb 12:22-24; Heb 13:14)! Het feit dat het uit de hemel van God vandaan komt toont aan dat wedergeboren mensen het resultaat zijn van Gods soevereine en levensveranderende werk. Het Nieuwe Jeruzalem is “de moeder” van alle christenen op de aarde (Gal 4:26). Wedergeboorte is nooit het resultaat van de menselijke vrije wil of menselijke inspanning (Jh 1:13; Jh 3:3-8; Rom 8:7-8; Rom 9:16; Tit 3:5-6). Het feit dat het Nieuwe Jeruzalem voortdurend aan het neerdalen is, drukt uit dat het christelijke Koninkrijk of christelijke Gemeente op de tegenwoordige aarde blijft groeien totdat het zijn finale fase bereikt heeft als het Koninkrijk van God of Gemeente van Christus op de nieuwe aarde.

De nieuwe naam van Christus staat voor Zijn opgestane, verheerlijkte en gekroonde natuur (aard, karakter). God heeft alle christenen tevoren gekend en tevoren bestemd gelijkvormig aan het beeld van Zijn Zoon te zijn (Rom 8:29-30; 1 Jh 3:1-3; Fil 3:20-21).

Vier keer zegt Jezus Christus in Openbaring 3:12 “Mijn God” (zie Jh 20:17,21). Daarmee benadrukt Hij de relatie tussen God de Zoon en God de Vader (zie Jh 10:30). De uitdrukking: “De God en Vader van onze Heere Jezus Christus” (2 Kor 1:3; Ef 1:3; 1 Pet 1:3) zegt niet dat Jezus Christus niet God is, maar zegt wel dat de God Die in de Bijbel spreekt Zichzelf alleen in en door Jezus Christus openbaart (Jh 1:1,14,18; Jh 14:9; Rom 9:5; Kol 1:15; Kol 2:9; Tit 2:13 Heb 1:3; 1 Jh 5:20)! Enige “god” van een ander godsdienst die niet de God en Vader van onze Heere Jezus Christus is, is zeker niet God! De uitdrukking benadrukt de intieme persoonlijke relatie van alle eeuwigheid tussen God de Zoon en God de Vader en benadrukt het feit dat behalve de God Die Zich in Jezus Christus openbaart er geen ander God bestaat (Jesaja 43:10b-11a).

(7) De aansporing van Christus.

3:13 Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tegen de gemeenten zegt. Zie Openbaring 3:6.

(8) Een mogelijke toepassing².

De gemeente van Filadelfia is een voorbeeld van een zendinggemeente, een gemeente die met een offensief bezig is om verloren mensen te redden en behouden mensen op te bouwen.

De gemeente van Filadelfia vertegenwoordigt alle gemeenten op de aarde die de keus gemaakt hebben om niet met zichzelf bezig te blijven, maar om met de verloren en verzwakte mensheid in de wereld bezig te zijn. Dergelijke gemeenten rijken uit naar verloren, verzwakte en vervolgte mensen. Maar omdat deze gemeenten het goede nieuws verkondigen en uitleven, worden zij vooral door de andere godsdiensten van de wereld tegengestaan, verdrukt, vervolgd en bezwadderd. Hoewel de Joden zichzelf beschouwen als “de ontmoetingsplaats (synagoge) van God”, zijn zij in feiten “de ontmoetingsplaats (synagoge) van de satan” (3:9).

Christus openbaart Zichzelf als de Een Die de sleutels draagt, die deuren naar elke natie, elke gemeenschap en elke hart kan open sluiten of dicht sluiten! Elk ware bediening van Christus is volkomen afhankelijk van de soevereine macht en gezag van Jezus Christus (zie Mt 28:18-20). Hij belooft een geopende deur te geven die niemand of niets op aarde kan sluiten. Hij belooft dat Hij zelfs hun vijanden tot erkenning van de waarheid zal brengen, omdat de gemeente nog trots, nog bang is. De christenen steunen niet op hun eigen menselijke vermogens, maar laten zich ook niet door hun tegenstanders intimideren. “Heb Ik het u niet geboden? Wees sterk en moedig, schrik niet en wees niet ontsteld, want de HEERE, uw God, is met u, overal waar u heen gaat” (zie Joz 1:9)!

Christus belooft hen open deuren te geven. De gepantserde deuren van tegenstand zullen op hun scharnieren openzwaaien en nieuwe gelegenheden voor de verkondiging van het evangelie bieden. Christenen hoeven niet bang te zijn voor tegenstand en intimidatie door de wereld. Zij hoeven alleen “passie” (medelijden) voor een verloren wereld te hebben! In Gods Boek (de Bijbel) worden alles omgekeerd en op z’n kop gezet: de mensen van de synagoge van de satan worden de mensen van de tempel van God! De christenen die weinig kracht hebben worden de zuilen van Gods huis, de stabiele en permanente medewerkers van de Gemeente. De overwinnaars die vasthouden aan wat zij van Christus ontvangen hebben, ontvangen de namen van God, van Zijn Nieuwe Gemeenschap en van Christus (zie Hd 11:26). Hun eigen naam is in zichzelf niet belangrijk, omdat zij opgenomen worden in het grote plan, grote werk en grote Gemeenschap die niet haar Koning kruisigt.

² zie J.H. Bavinck. En voort wentelen de eeuwen.

DEEL 7. Openbaring 3:14-22. DE BRIEF AAN DE GEMEENTE VAN LAODICEA.

(1) De stad Laodicea.

3:14a En schrijf aan de engel van de gemeente in Laodicea:

De stad en burgers. De stad Laodicea is gelegen in Frygië dichtbij de stad Kolosse (Kol 2:1; Kol 3:13-16). Laodicea had dichtbij warm water bronnen waaruit lauw warm water voortkwam. De stad was beroemd voor haar medische school die een oogzalf produceerde voor zwakke ogen. De burgers droegen kleren die van zachte wol van zwarte schapen gemaakt werden die in de vallei graasden. De stad had theaters, een stadion en een gymnasium toegerust met warm water baden.

De handel. Laodicea was gelegen aan een kruisweg van drie belangrijke wegen. Het werd een belangrijke handelsstad, de plaats voor bankiers, financiers en miljonairs. Hoewel de gewone dingen in het leven “goed” kunnen zijn (Jk 1:17), waren de burgers trots op hun rijkdom en hadden zij een verwaande en tartende houding. Eens gebeurde het dat de stad gedeeltelijk door een aardbeving in 60 n.C. verwoest werd. De burgers weigerde hulp te ontvangen van de regering en herbouwde de stad met eigen middelen.

De godsdienst. De gemeente werd gesticht toen de gemeente in Kolosse gesticht werd, maar we weten niet hoe en door wie. Epafraas heeft hard gewerkt in Kolosse, Laodicea en Hierapolis en streed altijd in zijn gebeden voor hen (Kol 4:12-13). We weten ook niet of de brief aan de Laodicenzen (Kol 4:16) dezelfde was als de rondzendbrief aan de Efeziërs of een aparte brief. Twee generaties later pochten en verheugden zij zich evenals de niet-christenen in Laodicea in hun rijkdom. Misschien dachten zij wel dat hun rijkdom een teken was van Gods speciale gunst. De christenen ademde dezelfde wereldse geest als de niet-christenen in de stad. Zij pochten ook over hun geestelijke rijkdom, hadden een hoge dunk van zichzelf, werden niet geplaagd door een slecht geweten en sloten gemakkelijk compromissen. De brief zegt niets over vervolging door Joden of heidenen en ook niets over aangevallen te worden door valse leraren en ketterijen. De gemeente was zelfgenoegzaam, leefde ongehinderd en ervoer geen strijd. Het leek veel op de rijke gemeenten in het Westen vandaag. Maar in de ogen van Christus was deze gemeente beklagenswaardig!

In latere tijden werd Laodicea de hoofdzetel van een bisdom en een aantal historische concilies werd in Laodicea gehouden.

(2) De zelfaanduiding van Christus.

3:14b Dit zegt de Amen. Omdat de gemeente van Laodicea niet haar ware betreuwenswaardige toestand realiseerde en ook zichzelf niet eerlijk kon evalueren, introduceert Christus Zich als “de Amen”, d.w.z. de Een Die waarachtig en betrouwbaar is (en in wat Hij zegt en doet). Hij is de Waarheid (Jh 14:6), ziet de waarheid (ook de ware toestand van de Laodicenzen), sprak de waarheid en voerde ook de waarheid (als belofte of dreigement) uit! Zijn evaluatie van de gemeente van Laodicea is de waarheid!

de getrouwe en waarachtige Getuige. Christus introduceert Zichzelf niet alleen als de Een Die alles wat er in de harten en levens van de gemeenteleden omgaat ziet, maar ook deze waarheid uitspreekt. Hij ontmaskert hun pretenties en uiterlijke vertoon (valse voorstelling), hun verbeelding en zelfmisleiding (1:5; 3:7). Omdat Christus de Waarheid is, eist Hij de waarheid van de gemeente. De gemeente moet hun ware toedracht realiseren en ophouden met zich te verbeelden en zich aan te matigen. David zegt, “Zie, U vindt vreugde in waarheid in het binnenste”, ... “en vernieuw in mijn binnenste een standvastige geest” (Psalm 51:8,12).

het begin van Gods schepping: Hij introduceert Zichzelf als “het begin van Gods schepping”, d.w.z. als de Oorsprong en Heerser van de schepping. Christus is Degene Die deze schepping in aanzijn roept, de hele schepping onderhoudt, over de hele schepping heerst en uiteindelijk ook deze tegenwoordige schepping beëindigt (zie 21:6; 22:13; Jh 1:1-3; Kol 1:15-18; Heb 1:3). Omdat Christus de Schepper is, kan Hij ook deze gemeente herscheppen te worden wat Hij bedoelde dat zij zouden zijn!

(3) De aanbeveling van Christus.

Geen.

(4) De veroordeling van Christus.

3:15 Ik ken uw werken, en weef dat u niet koud en niet heet bent. Was u maar koud of heet!

3:16 Maar omdat u lauw bent en niet koud en ook niet heet, zal Ik u uit Mijn mond spuwen.

De tegenstelling is tussen de *hete en helende* water in Hierapolis en de *koude en zuivere* water van Kolosse. De gemeente van Laodicea was geestelijk nog heet, nog koud en gaf nog genezing, nog verkwikking aan geestelijk uitgeputte mensen. De gemeente functioneerde niet en was dus walgelijk voor Christus.

De gemeente had het evangelie gehoord. Maar het liet niet toe dat het evangelie hen aan de brand zette voor de Heere Jezus Christus. De gemeente keerde zich ook niet af van het evangelie door vijandschap of tegenstand. De christenen in de gemeente waren nog heet, nog koud. Christus veroordeelt hen lauwwarm, halfhartig, onverschillig en lusteloos leven van compromissen.

Met koude heidenen kun je iets beginnen: de onwetenden kunnen nog voor Christus gewonnen worden. Met hete christenen die nederig en oprecht zijn kun je in vreugde samenwerken. Maar met lauwwarm (zelfgenoegzame en zelfmisleidende christenen die zeggen: “Wij zijn allen zulke goede mensen”, kun je niets beginnen! Zij zijn ongevoelig voor Gods Geest geworden en kunnen niet meer door Gods Woord geraakt worden! Zij worden nog door vrees voor God, nog door liefde voor God bewogen. Christus walgt zo van hen dat Hij hen zal uitspuwen (Zich van hen zal afkeren), tenzij zij zich bekeren!

In Romeinen 1:18 is God *toornig* (*verbolgen*) op de goddeloze en onrechtvaardige mensen in de volken van de wereld. In Efeziërs 4:30 is de Heilige Geest *bedroefd* over de zonden van christenen. Maar in Openbaring 3:16 *walgt* Christus van de lauwheid, zelfgenoegzaamheid en onafhankelijkheid van de gemeente! Christus ziet hun schijnheiligheid en weet dat hun godsdienst een valse voorstelling en veinzen is. Het geduld van Christus is tot een einde gekomen en Hij staat op het punt de gemeente los te laten (zie 1:5).

3:17 Want u zegt: Ik ben rijk en steeds rijker geworden en heb aan niets gebrek. Christus veroordeeld hun pochen (hun hoge dunk van zichzelf dat zij zo “goed” zijn), hun zelfgenoegzaamheid en onafhankelijkheid. De leiders en de gemeenteleden zijn zo misleid dat zij denken dat zij “rijk” zijn: dat zij rijkdom hebben vergaderd en niets nodig hebben!

maar u weet niet dat juist u ellendig, beklagenswaardig, arm, blind en naakt bent. Het woord “ellendig” betekent dat hun toestand miserabel en benard is (zie Rom 7:24). De leiders en de gemeenteleden worden met verschillende gevaren bedreigd zonder het zich te realiseren!

Het woord “beklagenswaardig” betekent armzalig (zie 1 Kor 15:19). Christenen die misleidt zijn en zichzelf wijs maken dat het goed met hen gaat, terwijl Christus van hen walgt, zijn echt beklagenswaardig! Niemand is zo beklagenswaardig als een christen die zichzelf misleidt!

Het woord “arm” betekent armzalig en impotent. In Matteüs 5:3 heeft het woord positieve betekenis: “arm van geest” betekent: dat een mens zijn eigen tekort beseft. Maar in Openbaring 3:17 heeft het woord negatieve betekenis: “armzalig” betekent letterlijk: arm m.b.t. wie en wat je kunt verlossen. De gemeente bezit niets wat hun kan verlossen of wat Christus waardevol vindt, zelfs al zijn ze rijk in aardse bezittingen.

Het woord “blind” wordt symbolisch of figuurlijk bedoeld. De gemeenteleden zijn mentaal, moreel en geestelijk “blind” (Mt 15:13-14; Jh 9:40), omdat zij niet hun werkelijke toestand zien zoals God die ziet. Ze zijn zondig, schuldig, schandelijk, corrupt, machteloos om zichzelf te verlossen uit deze ellendige en benarde toestand. Zij beseffen zelfs niet dat zij een Verlosser nodig hebben.

Het woord “naakt” betekent uitgekleded, zonder kleding (16:15; 17:16). De gemeenteleden zijn niet bekleed met de gerechtigheid en heiligheid van Christus (Mt 22:11-12; Rom 13:14; Ef 4:24; Kol 3:10). In kort, er is niets wat “goed” is in hun leven!

(5) De bevelen van Christus.

Hoewel de gemeente in een betreurenswaardige positie verkeert, verwerpt Christus haar nog niet, maar verlangt naar haar verlossing! Hij roept haar zich te bekeren (anders te gaan denken en haar gedrag te hervormen)! Met Zijn Woord (in deze brief) en met Zijn Geest wil Hij de gemeente aanraken en helpen haar werkelijke toestand te beseffen.

3:18 Ik raad u aan dat u van Mij goud koopt, gelouterd door het vuur, opdat u rijk wordt, en witte kleren, opdat u bekleed bent en de schande van uw naaktheid niet openbaar wordt. En zalf uw ogen met ogenzalf, opdat u zult kunnen zien. Christus waarschuwt de gemeenteleden dat Hij op het punt staat hen te verwerpen. Hij stuurt hen een laatste brief om hen te vermanen zich uit deze armzalige toestand te laten redden. Zij moeten ernst maken, Zijn raad (advies) opvolgen en veranderen! Zij moeten “de gerechtigheid van Christus” (zie Mt 6:33) en niet “hun eigen gerechtigheid (zelfrechtvaardiging)” zoeken!

“Verlossing” door Jezus Christus is als “goud”: het maakt echt “rijk”.

Laodicea was beroemd voor haar “zwarte” wollen kleren. Verlossing is als “witte” kleren: gewassen in het bloed van het Lam (Jes 1:18; Op 7:14) die de naaktheid van hun schuld en schande bedekt en hen echt rechtvaardig maakt (1 Kor 1:30). Hun zelfrechtvaardiging is als een bezoedeld kleed (Jes 64:6) die nooit hun zonden kan bedekken.

Laodicea was bekend voor haar medische school en vooral voor haar ogenzalf die gemaakt werd van Frygisch poeder vermengd met olie. Verlossing is als ogenzalf: het verwijderd mentale, morele en geestelijke blindheid. Als deze zogenaamde “christenen” in Laodicea aanhouden met hun aanspraak dat zij kunnen “zien”, “blijft hun zonde”. Alleen wanneer zij gaan beseffen en toegeven dat zij geestelijk “blind” zijn, “zouden zij geen zonden hebben” (Jh 9:40-41). Dan pas zouden zij zich bekeren van hun zonden en de gerechtigheid van Christus aannemen!

“Verlossing dat gekocht wordt” is niet in tegenspraak met “verlossing uit genade”! Verlossing moet “gekocht” worden. Deze figuurlijke woorden staan in Jesaja 55:1-3 en betekent dat een mens “verlossing zonder geld en zonder prijs” moet verkrijgen. Verlossing moet een rechtmatig en persoonlijk bezit zijn. Een mens kan niet verlossing verkrijgen door het te verdienen of zelf te produceren. Hij moet het “kopen”, d.w.z. “zonder prijskaartje en zonder geld verkrijgen” van de

Ene Die het rechtmatig verdiend heeft door Zijn dood en opstanding en Die het als een kosteloze en onverdiende gave geeft.

Geen zogenaamde “profeet” of zogenaamd “verlosser” van enige godsdienst kan “verlossing” of “het paradijs” aan mensen beloven tenzij hij het rechtmatig verdiend heeft of tenzij het gebaseerd is op een zoenoffer die Gods heilige en rechtvaardige toorn pacificeert en de zonde werkelijk wegneemt!

God in Jezus Christus heeft de hoogste prijs betaald. De christelijke genade is “niet goedkoop genade” (die zonder prijs uitgedeeld word aan mensen die zich aansluiten bij een godsdienst). Het is “kostbaar genade”: het koste God het leven van Zijn enige (unieke) Zoon. En voor de mens kost het nederig toe te geven dat hij “blind”, “arm”, “verdorven” en “verloren” is. De prijs is zelfverloochening en onderwerping aan Jezus Christus. Een mens kan alleen gerechtvaardigd en verlost worden wanneer hij gelooft in Jezus Christus en Zijn volbracht verlossingswerk voor hem in zijn plaats (Rom 5:1).

3:19 Ieder die Ik voortdurend liefheb, wijs Ik voortdurend terecht en bestraf Ik voortdurend. Wees dan voortdurend ijverig en bekeer u. Christus heeft de oprechte christenen aanhoudend lief. Daarom houdt Hij ook aan hen te berispen, terecht te wijzen en desnoods te straffen.

Het woord “terechtwijzen” (Grieks: *elencho*) heeft verschillende betekenissen. Jezus Christus “ontmaskert” voortdurend de zonde (Ef 5:11,13). Hij “overtuigt” (Engels: *convinces*) ons voortdurend van de waarheid (in de Bijbel)(Jh 16:8). Hij “overtuigt” (Engels: *convicts*) ons voortdurend van ons dwaling, verkeerdheid, schuld, schande, verdorvenheid (Jh 16:8). Hij “berispt” ons voortdurend door ons op de kop te geven en ons verkeerde gedrag terecht te wijzen (Mt 18:15; 2 Tim 4:2; 1 Tim 5:20). Hij “weerlegt” of “brengt tot zwijgen” voortdurend onze argumenten waarmee we ons rechtvaardigen (Tit 1:9). En soms “bestraft” (tuchtigt) Hij ons opdat wij deel krijgen aan zijn heiligheid en gerechtigheid (Heb 12:9-11).

In Hebreëen 12:6 staat het woord “bestrafen” parallel met het woord “geselen” (zie Spr 13:24). Hoewel wat Christus zegt pijnlijk is, wordt deze pijn niet veroorzaakt door boosheid of uit wraak, maar door liefde en barmhartigheid. De berisping en bestraffing van Christus zijn uitingen van Zijn liefde, omdat zij de enige weg tot verlossing zijn. Wat niet tot verlossing leidt, kan geen liefde zijn.

Christus beveelt degenen die Hij voortdurend liefheeft ijverig te zijn en zich *eens en voor altijd* te bekeren (hun denken te veranderen en hun gedrag te hervormen). Zij moeten niet als vuur in het stro even opvlammen om meteen uitgedoofd te worden, maar aanhoudend blijven gloeien in heilige liefde voor de Heer.

3:20 Zie, Ik sta (nu) aan de deur en Ik klopf weer en weer. Als iemand Mijn stem eens en voor altijd hoort en de deur eens en voor altijd opent, zal Ik beslist bij hem binnenkomen en de maaltijd met hem gebruiken, en hij met Mij. Christus nodigt de gemeenteleden om niet alleen de deur van de gemeente voor Hem open te doen, maar ook de deur naar hun hart en leven voor Hem open te zetten! Met betrekking tot verlossing neemt Jezus Christus altijd het initiatief! Hij staat nu aan de deur (als het ware er tegenaan gedrukt), omdat Hij heel graag naar binnen wil. Daarom klopt Hij *aanhoudend* op de deur.

In de eerste plaats gaat het hier om “de deur van de gemeente”. De gemeenteleden zijn bijeen als christenen om met Christus om te gaan, Hem te aanbidden en Hem te dienen. Maar Christus Zelf staat aan de buitenkant en bonst op de deur om binnengelaten te worden.

Pas in de tweede plaats gaat het hier om “de deur van het hart” van elk mens die in de gemeente zit, omdat Christus belooft dat als “iemand” (enkelvoud) Zijn stem hoort en de deur opent, Christus binnen zou komen. Jezus Christus komt het hart binnen en leeft in het hart (en lichaam) van de christen door de Heilige Geest. Deze belofte wordt aan iedereen binnen de gemeente gegeven, ongeacht hun verleden of hun tegenwoordige toestand!

Christus klopt en roept *weer en weer* omdat Hij verlangt binnen de gemeente en binnen het hart van ieder mens in de gemeente te komen. Hij roep de zogenaamde “christenen” zich te bekeren van hun eigen gerechtigheid om te geloven in Hem en Zijn gerechtigheid voor hen in de plaats. Christus relateert tot de gemeente als geheel en tot ieder christen individueel. Verlossing is in de eerste plaats een persoonlijke zaak. “Als iemand Mijn stem hoort en de deur opent”: Wanneer het verstand en het hart geopend word (de persoon wordt overtuigd, enerzijds van de waarheid en anderzijds van zijn toestand) door het kloppen en het roepen van Jezus Christus, dan pas wordt de persoon zelf actief, opent de deur van zijn hart en ontvangt Christus! Het soevereine werk van Christus word “wedergeboorte” genoemd (Jh 3:3-8; Hd 16:14) en de verantwoordelijkheid van de persoon word “bekering” genoemd (Mk 1:15). Een persoon komt tot inkeer door de voortdurende ontmaskering, overtuiging, berisping, weerlegging en tucht (bestrafing) van de Heer. een persoon opent de deur van zijn hart en leven in antwoord op het voortdurende kloppen en roepen van Jezus Christus. Daarom kan “het openen van de deur” niet een verwijzing zijn naar zijn wedergeboorte, maar wel naar zijn bekering. De wedergeboorte is helemaal Gods werk, maar in de bekering heeft de persoon een actief aandeel.

Het gevolg is dat Jezus Christus (natuurlijk door Zijn Geest) het hart en leven van de bekeerling binnenkomt en persoonlijk met de christen omgaat (Jh 14:23; 1 Jh 2:24-25). “Samen eten” is in het oosten de meest voorkomende uitdrukking van intieme omgang met elkaar (Lk 14:12-14). De aller eerste wat Christus verlangt van de nieuwe christen

is om persoonlijk en intiem met Hem om te gaan op een geregelde (dagelijkse) basis. Praktisch gebeurt dit door geregeld “stille tijd” te houden.

(6) De belofte van Christus.

3:21 Wie overwint, zal Ik geven met Mij te zitten op Mijn troon, zoals ook Ik overwonnen heb, en Mij met Mijn Vader op Zijn troon gezet heb. In deze gemeente was er geen enkel aanbeveling! Alleen maar veroordeling. Toch was het niet te laat zich te bekeren. Het lijkt alsof hoe erger de toestand van de gemeente, hoe mooier de belofte van Christus voor degene die zich bekeert, de goede strijd gaat strijden, volhardt tot het einde toe en overwint!

Christus belooft aan de christenen in deze gemeente die aanhoudend overwinnen dat zij het recht krijgen om met God in Christus op Zijn troon te zitten. Na hun dood zullen christenen met Christus over deze tegenwoordige aarde regeren (20:6). En zij zullen na de wederkomst van Christus voor eeuwig met Christus over de nieuwe aarde regeren (22:5).

De activiteiten van christenen nu in de hemel en later op de nieuwe aarde zijn volgens het boek Openbaring de volgende: De vrijgekochte zielen “zitten” samen met Christus op Zijn troon (3:21) of “staan” met hem op de berg Sion (14:1). Zij “dienen” Hem dag en nacht (7:15). Zij “zingen” voor Zijn troon in de hemel (14:3; 15:3). Zij “prijzen” Hem voor Zijn ware en billijke oordelen (15:2-3). Zij ontvangen gezag om te “oordelen”, d.w.z. een deel te hebben in het oordeel van de Joden en van alle andere volken (20:4; Mt 19:28; Lk 22:28-30; 1 Kor 6:2). Op deze wijze nemen christenen deel aan de “regering” van Christus. Hoe precies, wordt niet verder in de Bijbel gespecificeerd (20:6).

(7) De aansporing van Christus.

3:22 Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tegen de gemeenten zegt. Zie Openbaring 3:6.

(8) Een mogelijke toepassing³.

De gemeente van Laodicea is een voorbeeld van een gemeente in de greep van dodelijke zelfmisleiding en bedreigd door materialisme, rijkdom en wereldgezindheid.

De gemeente van Laodicea vertegenwoordigt alle gemeenten die voortdurend gevaar lopen overweldigd te worden door materialisme, rijkdom en wereldgezindheid. Deze bedreiging kan telkens weer tot elk gemeente op de aarde komen!

Het is belangrijk dat belangrijke zaken als liefde, hoop, overtuigingen en toewijdingen aan ons levenstaak niet geleidelijk van ons wegglijden. Laodicea had wetenschap en techniek, een medische school en textiel fabrieken. Op materialistisch gebied was ze erg succesvol. En toch was zij geestelijk arm. De gemeenteleden waren zelfvoldaan, omdat zij geloofden dat zij alles bezaten. En de gemeente was wereldgelijkvormig. De gemeenteleden verrijkten zichzelf door spullen te kopen en bezit te vergaren, maar dat ging ten koste van verkopen van alles wat zij eerst hadden (een geestelijk leven en vrucht dragen).

Christus ontmaskert de toestand van dergelijke gemeenten: materialistisch dragen zij kostbare kleren, maar geestelijk zijn zij naakt. Medisch gezien hebben zij oogzalf, maar geestelijk waren zij blind. In de ogen van de wereld zijn zij rijk, maar in de ogen van God zijn zij arm!

Christus openbaarde Zich als de Een die de schijn en zelfbedrog binnen de gemeente ontmaskert en Die het nieuwe leven schept die Hij voor de gemeente bedoelde.

Christus vermaant dergelijke gemeenten zoals de gemeente van Laodicea Hem toe te laten hun werkelijke ellendige toestand te openbaren, hun ware identiteit te ontmaskeren en hun werkelijke noden bloot te leggen. Hij spoort hen aan zich te bekeren van hun zelfgenoegzaamheid in de wereld en hun onafhankelijkheid van Hem.

Christus belooft aan de christenen die overwinnen dat zij samen met Hem zullen regeren over de tegenwoordige aarde en de toekomstige nieuwe aarde. Zij zullen samen met Hem aanzitten aan het feestmaal die nimmer zal eindigen (Mt 8:11-12).

(9) Verschillende visies op de boodschappen aan de zeven gemeenten.

Er zijn twee visies.

De chronologische visie in de bedelingenleer (fout). De boodschappen aan de zeven gemeenten beschrijven *in chronologische volgorde* de zeven perioden van de kerkgeschiedenis tussen de eerste komst van Christus tot de wederkomst van Christus (de zgn. “opname van de gemeente”). Zij tonen aan dat er een voortdurende afname en degeneratie van de Gemeente aan de gang is. In plaats van toename van geestelijke en morele kracht dat mensen tot bekering leidt, is de Gemeente (Kerk) steeds meer lauw, trouweloos en zonder Christus. Gevolglijk leidt ze niemand tot Christus⁴. In deze visie doen de eerste zes gemeenten er nu niet meer aan toe (het is puur geschiedenis uit het verleden), omdat gedacht wordt dat de zevende gemeente van Laodicea de Gemeente van vandaag typeert.

De reduplicerende visie in de verbondsleer (correct). De boodschappen aan de zeven gemeenten beschrijven in parallelle beschrijvingen de mogelijke toestanden van alle gemeenten door heel de geschiedenis periode heen. Zij tonen

³ zie J.H. Bavinck. En voort wentelen de eeuwen.

⁴ Clarence Larkin, Revelation p. 29

aan dat er *in de kerkgeschiedenis steeds terugkerende positieve en negatieve toestanden voorkomen* die Christus blijft aanbevelen of veroordelen. Al deze toestanden bestonden in de zeven historische gemeenten in de eerste eeuw n.C., en in verschillende combinaties in de gemeenten door de afgelopen twintig eeuwen heen, komen voor in gemeenten vandaag en zullen voorkomen in gemeenten tot aan de wederkomst van Christus toe. Het doel van Christus is om onophoudelijk alle gemeenten in de wereld en in de geschiedenis op te roepen brandende kandelaren en “het licht van de wereld” te zijn (Mt 5:14-16).

De zeven brieven vertegenwoordigen niet zeven bedelingen (perioden) binnen de kerkgeschiedenis. Het is ook niet waar dat christenen vandaag in de toestand van de zevende gemeente verkeren. De wederkomst van Christus kan enig moment plaatsvinden, maar kan ook nog een lang tijd verwijderd zijn. “Die dag en dat uur is aan niemand bekend” (Mt 24:36). Elk individu heeft maar één leven op de aarde en dat eindigt bij zijn dood. Daarom moet elk christen het meest maken van de tijd en gelegenheden die Christus hem geeft! Voor elk individu is het einde heel dichtbij, omdat het einde van zijn leven op de aarde heel dichtbij is!

Samenvatting

De Kerk door de eeuwen staat voor een morele en geestelijke strijd. Wij christenen gaan door moeilijkheden.

De zeven brieven van Christus zijn bedoeld voor ieder christen elke dag! De Kerk reist door de eeuwen met moeite en met zorg langs haar weg. Elke dag wordt zij weer geconfronteerd met verdrukkingen (beproevingen) en verleidingen (verzoeking). Elke dag wordt zij opgeroepen moedig vast te staan tegen de leuzen en leugens van de wereld.

De toestanden die in deze zeven brieven beschreven worden, bestonden in de eerste gemeenten kort na de eerste komst van Christus in de eerste eeuw n.C. Zij zijn door de eeuwen heen in gemeenten verschenen, dan in deze gemeente en dan in een ander gemeente, en zullen blijven voorkomen tot de wederkomst van Christus.

De grote vraag is: Blijven de gemeenten van Jezus Christus in de wereld trouw aan Christus en aan hun opgedragen taak? “Zijn de gemeenten brandende kandelaren die het licht van Jezus Christus (Mt 5:14-16) en Zijn boodschap in de Bijbel (Mt 28:19-20) op elk plaats in de wereld verspreiden?”

De grote waarschuwing is dat Jezus Christus de gemeenten verantwoordelijk gemaakt heeft voor hun taak en Hij zal plotseling en onverwachts komen (niet alleen maar in Zijn wederkomst) om aan het licht te brengen wat zij aan het doen zijn (2:5,16; 3:3,11)!

De grote belofte is dat Jezus Christus de hele tijd tussen Zijn eerste zichtbare komst en Zijn zichtbare wederkomst te midden van alle gemeenten staat, tegenwoordig en actief, en dat niemand en niets de christenen van Zijn liefde, bescherming en uiteindelijke overwinning kan scheiden (Jh 10:27-28; Rom 8:37-39)!